

GAZETA POLICYJNA.

Wychodzi codziennie, nie wyluczając świąt uroczystych i niedziel. — Prenumerata roczna, rubli sr. 3 kopiejek 60 (złp. 24), kwartalna kopiejek sr. 90 (złp. 6), a miesięczna kop. sr. 30 (złp. 2). Życzący mieć odnozoną do domu dopłaca miesięcznie kop. sr. 5 (gr. 10). Egzemplarz pojedynczy kosztuje kop. sr. 2 1/2 (gr. 5.)

Cześć Urzędowa.

RESKRYPT CESARSKI.

Przewielebny arcy-biskupie Warszawski *Nikanorze!* Długoletnie usługi wasze kościołowi i ojczyźnie, oraz gorliwa troskliwość pasterska, za jaką pełnicie zarząd dwóch djecezji, zwracają ciągle na siebie Moją uwagę Monarszą. Pragnąc uczcić te zasługi nowym dowodem Mojej ku wam przychylności, Najmiłościwiej obdarzam was brylantowymi ozdobami orderu Ś-go Prawowiernego Wielkiego Książęcia *ALEXANDRA* Newskiego. — Polecając się waszym modłom, Pozostaje ku wam zawsze przychylnym.

Na oryginalnie własną **JEGO CESARSKIEJ MOŚCI** ręką podpisano: **MIKOŁAJ.**

W St. Petersburgu dnia 5 kwietnia 1847 r.

NAJJAŚNIEJSZY PAN mianował raczył pomocnika naczelnego prokuratora 10go departamentu Rządzącego Senatu, radcę dworu *Karnickiego*, kawalerem orderu św. Anny 2-iej klasy z koroną Cesarską.

Burmistrz miasta *Kamionki* w powiecie Lubelskim *Wojciech Liciński*, stosownie do postanowienia rady administracyjnej z dnia 28 lutego (12 marca) r. b. uwolnionym został od sprawowanych obowiązków.

Na posadę burmistrza do miasta Rzgowa w powiecie Piotrkowskim, zanominowany został *Damazy Ichnatowski*, dotychczasowy inspektor policji w mieście Piotrkowie.

Wiadomości miejscowe.

Kajetan Garbiński, doktor filozofji, b. profesor u-

niwersytetu Aleksandryjskiego Warszawskiego, b. dyrektor b. szkoły politechnicznej, w dniu wczorajszym w 52-gim roku życia przeniósł się do wieczności.

Mikołaj Kamiński, obywatel m. Warszawy, w wieku lat 76, w dniu 4 b. m. przeniósł się do wieczności.

Ksiądz Feliks Jerje z zakonu kapucyńskiego, onegdaj rozstał się z tym światem.

W dniu wczorajszym przybyło do Warszawy koleją żelazna osób 258, wyjechało 288.

Dyrekcja źródeł mineralnych hrabstwa Hochberg w Salzbrenn w Ślązku, podaje do wiadomości publicznej, iż skład swych wód mineralnych w handlu *M. B. Gordon* w Warszawie zakłada, w którym-to składzie wspomniane wody każdego czasu, czyste i nie-mieszane, tak jak w źródle tutejszym czerpane, będą do nabycia, z nadmienieniem, że na każdej butelce znajduje się w szkle pieczęć: „Salzbrenn“. — Wody w powyższym składzie Gordona kupione, jako istotnie z źródeł tutejszych pochodzące, poświadczamy i przy wycisnieniu naszej pieczęci stwierdzamy. — Salzbrenn dnia 9 września 1824 roku. — *Zemlin*, król-pruski radca dworu. — *Majnhardt*, inspektor źródeł. — (L. S.)

Stosownie do powyższego zawiadomienia dyrekcji, której skład od lat 23ch jest mi poręczonym, mam zaszczyt donieść szanownej publiczności, iż wody mineralne Salzbrenn świeżo czerpane, w większych i mniejszych butelkach w dniu dzisiejszym odebrałem. — *M. B. Gordon*, przy ulicy Długiej.

Wczoraj w Teatrze Wielkim po *Muszkietierach*, przywołani *JPP. Jasiński* i *Królikowski*.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

Bronikowski Emil ob. z Łodzi nr. 500, *Bratkowski* Kajetan ob. z Laskowa nr. 625, *Bieliński* Jan ob. z Domaradzyna nr. 556, *Błędowski* Felician ob. z Świętochowa nr. 584, *Chmielewski* Antoni ob. z Lipy nr. 625, *Długoborski* Michał ob. z Ostrołęki nr. 625, *Drzewiecki* Karol ob. z gub. Podolskiej nr. 1266, *Gostomski* Hier. ob. z Brzostowca nr. 476, *Gieldziński* Adolf kup.

z Włocławka nr. 634, Halpert Julja ob. z Petersburga nr. 619, Kloch de Kornitz Ferd. baron z Wrocławia nr. 476, Kownacki Stanis. ob. z Wypych nr. 625, Krasowski Józef ob. z Krasnego nr. 625, Karolewicz Marjan ob. z Opatowa nr. 2669, Kołodziejki Leon ob. z Tomaszowa nr. 608, Muśnicki Józef ob. z Dziwki nr. 603, Przespolewski Fran. ob. z Częstochowy nr. 500, Popławski Koronat ob. z guber. Grodzieńskiej nr. 625, Rejd Robert ob. z Sarnowa nr. 2669, Rysztow Paweł ob. z Gostynina nr. 603, Szczucki Jan ob. z Woli nr. 625, Szejnbach Karol kup. z Lipska nr. 550, Turno Fréd. ob. z Łodzi nr. 73, Uszakow Aleksander generał z Wilna nr. 613, Wróblewski Juljan ob. z Kościelnej nr. 625, Wyszynski Boles. ob. z Miętkiego nr. 413, Zarankiewicz Marcin ob. z Częstochowy nr. 519.

WYJECHALI Z WARSZAWY.

Borkiewicz Leopold ob. z nru 476 do Stanić, Dorantowicz Paweł ob. z nru 187 do Wielunia, Domaniowski Wincenty ob. z nru 603 do Ostrowa, Glüksberg August księgarz z nru 497 do Wrocławia, Grygorowicz Stan. ob. z nru 584 do Złotopolic, Jasiński Tom. ob. z nru 415 do Piotrkowa, Krzymuski Tomasz ob. z nru 493 do Wierzbia, Karski Aleksander ob. z nru 413 do Górki, baron Korf porucznik z nru 476 do Rosji, Lewiński Her. kup. z nru 619 do Włocławka, Lipiński Roch ob. ob. z nru 2680 do Stawina, Łaszczynski Feliks ob. z nru 643 do Szydłowa, Neuman Wilh. kup. z nru 634 do Włocławka, Ostromecki Walerj ob. z nru 625 do Rosji, Parczyński August ob. z nru 603 do Prus, Rosen Adam mec. z nru 498 do Radomia, Szmidcki Józef ob. z nru 634 do Olszan.

Ważniejsze zdarzenia zaszłe w Królestwie.

W dniu 7 z. m., Stanisław Rembielak w gminie Pópów, pow. Wieluńskim zamieszkały, przez nieostrożność zranił swą żonę wystrzałem z fuzji.

W dniu 8 z. m., w mieście Kłodawie, pow. Łęczyskim, znaleziono w studni nieżywe dziecko płci męskiej, które (jak się z śledztwa wykryło), przez matkę życia pozbawionem zostało.

W dniu 24 z. m., służąca w gminie Michaliskach, pow. Marjampolskim zamieszkała, wydawszy na świat dziecko, rozmyślnie go życia pozbawiła; sprawczyni dziecio-bójstwa pod sąd oddana została.

W dniu 25 z. m., Jakób Chudziak lat 78 liczący, mieszkaniec wsi Jaranowa, w pow. Włocławskim, ode-

brał sobie życie, przez poderżnięcie gardła nożem cyganek zwanym.

W dniu 26 z. m., w gminie Chrosna wrowie niedaleko chaussé, znaleziono nieżywą kobietę która (jak się z odbytej sekcji okazało), skutkiem apopleksji życie zakończyła.

W dniu 27 z. m., w mieście Bodzentynie, pow. Opoczyńskim, znaleziono zwłoki Zofji Michtowej lat 55 liczącej, żebraczki.

W tymże dniu w mieście Końskich, pow. Opoczyńskim, 7-letnie dziecko niewiadomo jakim sposobem wpadło w studnię, a lubo dość wczesnie z niej wydobyte zostało, do życia przywrócone być nie mogło.

W dniu 30 z. m., w folwarku Kątyzwanym, w pow. Białskim, 7-letni chłopiec bawiąc się z innymi dziećmi w pokoju, w nieobecności rodziców i służących, wziął do ręki nabiałą fuzję i wystrzałem z niej zabił pięcio-letnią siostrę.

W następujących miejscach królestwa były pożary w skutku których spaliły się:

We wsi Kostulin, pow. Włocławskim, stodoła drewniana i owczarnia także, w której znajdowała się owiec sztuk 683, w dyrekcji wraz z budowlami na niewiadomą sumę ubezpieczone; przyczyna pogorzeli nie wysledzona. — We wsi Luciejowice, pow. Sieradzkim, 3 domy mieszkalne, 10 stodoł, 4 obory, jakoteż spichlerz 1, które to budowle na sumę rs. 885 były ubezpieczone; strata pogorzalców w ruchomościach na rs. 936 podaną została. Przyczyna pogorzeli także nie wysledzona. — We wsi Burwinie, pow. Białskim, dwa domy mieszkalne i obora ubezpieczone na rs. 180; pogorzeli w ruchomościach ponieśli straty rs. 150. Pożar wynikł w skutku wypadnięcia kominem zapalonego wiura na dach słomiany. — W mieście Wierzbołowie, chlew drewniany ubezpieczony na rs. 63 kop. 75; w czasie pożaru dwoje ludzi śpiących w zapalonym budynku, ocaleni zostali od śmierci przez wachmistrza straży celno-granicznej Wasilego Jampilnowa, który wyłamałszy drzwi, z niebezpieczeństwem własnego życia rzucił się w płomień. Pożar według wszelkiego podobieństwa wynikł z podłożenia ognia. — W témże mieście w kilka dni później spalił się dom mieszkalny ubezpieczony na rs. 318 kop. 75. — We wsi Nowej-wsi wielkiej, pow. Mławskim, karczma drewniana wraz z stodołą i oborą na rs. 130 ubezpieczone. W czasie pożaru Maciej Szytbur parobek (lat 18) w stodole nocujący, stracił życie w ogniu; pogorzelec w ruchomościach poniósł straty przeszło rs. 300.

Pożar wynikł także (jak się domyślają) z rozmyślnego podłożenia ognia. — We wsi i gminie Ostrów, pow. Sieradzkim, 2 chatupy z oborami i chlewami których wartość ubezpieczenia wiadomą nie jest. Pożar wynikł z podpalenia którego sprawca dotąd wynalezionym nie został. — We wsi Porczyny, pow. Sieradzkim, stodoła, owczarnia, obory i spichlerz na rs. 378 k. 75 ubezpieczone. Pożar wynikł także z podłożenia ognia przez niewiedomego sprawcę. — We wsi Dobronce, gminie Gsotomia, pow. Przasznyskim, dom drewniany wraz z przynależnymi zabudowaniami; w czasie pożaru straciła życie Anna Grabowska wyrobnica lat 40 licząca, a właściciel tej budowli Mateusz Grabowski niebezpiecznie poparzony został. — We wsi Zimnodole, pow. Olkuskim obora i wozonem ubezpieczone na rs. 67 k. 50. Pożar wynikł w skutku nieostrożnego obchodzenia się z ogniem. — We wsi Jangrot, pow. Olkuskim, dom włościański wraz z chlewami i spichlerzykiem których właściciel w ruchomościach poniósł straty rs. 450; przyczyna pożaru nie wysledzona. — W kolonii Józefowo, pow. Konińskim, dom włościański ubezpieczony na rs. 60. Przyczyna pożaru nie wysledzona. — We wsi Szablaki, pow. Łomżyńskim, dwa domy mieszkalne ubezpieczone na rs. 180. Przyczyna pożaru także nie wysledzona. — We wsi Góry Wysokie, pow. Sandomierskim dom drewniany, stodoła i chlewy których wartość ubezpieczenia w dyrekcji wiadomą nie jest; pogorzelec przez spalenie się 4ch wołów poniósł straty rs. 75. Pożar wynikł z podłożenia ognia przez niewiedomego sprawcę. — We wsi Chropach, pow. Łęczyckim dwa domy drewniane, dwie obory i stodoła ubezpieczone na rs. 97 kop. 50; pogorzelec w ruchomościach ponieśli straty rs. 175. Przyczyna pożaru nie wysledzona. — W gminie Czernichowa, pow. Miechowskim, dom mieszkalny drewniany, na niewiadomą sumę ubezpieczony. Pożar miał wyniknąć w skutku nieostrożnego obchodzenia się służącej z ogniem.

Rozmaitości.

GODNY WSPOMNIENIA WYROK DON PEDRA SROGIEGO
KRÓLA HISZPANJI.

Szkic historyczny z wieku XIV.

(Dokończenie).

Przywołany przed króla Antonio, stawiał się w milczeniu z twarzą bladą, na której nie znać było ani zbyt niżej śmiałości, ani też przest్రachu, lecz uległość i poddanie się losowi; — jednym słowem Antonio, stanął przed

obliczem monarchy, w postaci winowajcy, zapewnionego o prawości dzieła które dokonał; lecz zarazem uniżającego się przed władzą, od wyroku której żadnej już nie pozostaje apelacji.

Don Pedro siedział na wysokim tronie pod kosztownym baldachimem wznoszącym się na czterech marmurowych słupach. Na tym tronie zasiadał, ile razy miał ogłosić jakie nowe urządzenie dotyczące całego narodu, lub kiedy przyjmował przedstawienia osób zagranicznych, z krwi królewskiej pochodzących; a także w pewne dni, dla przestuchania ważniejszych spraw państwa, zatwierdzenia lub skasowania wyrzeczonych przez sędziów wyroków.

Antonio zaczął opowiadanie od krótkiego opisu biegu swojego życia. W tklivych wyrazach odmalował utratę ojca, cierpienia i niedolę matki, wspomniął o wyrzeczonej przysiędze pomszczenia śmierci ojca, i długim wahaniu się między powinnością prawego syna, a obawą kary, jaka go za zamierzenie morderstwa spotkać miała. W całym tem opowiadaniu Antonio, wyznał najszczerzą prawdę.

Gdy skończył mówić, król nie okazując w twarzy najmniejszego wzruszenia, zapytał sędziów: czy zeznanie które w tej chwili słyszeli, jest zgodne z okolicznościami, w biegu całej sprawy wykrytemi, a gdy mu odpowiedziano, że wszystko co obwiniony wyznał w najmniejszych szczegółach zgadza się z istotą rzeczy, Don Pedro rozkazał przynieść sobie akta sprawy Don Wincentego, za zabójstwo Józefa Perez przed kilkunastu laty sązonego.

Kiedy mu je przedstawiono, i odczytano wyrok wzbraniający Don Wincentemu wchodzenia przez rok cały do kościoła, i dopełniania powinności duchownych, twarz Don Pedra przybrała wyraz groźnej surowości, oczy jego zabłyśły ogniem oburzenia i gniewu, brwi zmarszczone zawisły groźnie nad wrzącą oka źrenicą, lecz usta nie zdradziły wewnętrznego stanu duszy.

Po małej chwili namysłu, zwracając twarz do najstarszego z sędziów, rzekł doń: „Signor! Władza, jaką po błogosławionej pamięci ojcu naszym odziedziczyliśmy, wkłada na nas obowiązek wymierzania ścisłej sprawiedliwości wszystkim poddanym bez względu na ich stan i majątek. W obliczu Boga i prawa, biedny i bogaty, wieśniak i książę, są sobie równi. Krew żebraka, warta jest krwi bogacza, który ją przelał. Takie jest nasze zdanie; i jeżeli wy sędziowie, nie zastosowaliście się do surowości prawa, w wyrzeczeniu wyroku na księdza, który lubo nierozmyślnie popełnił morderstwo, tém

